

небе ли е. Инакъ бѣше добро и безстрашно момче.

— Ти кротко ли спишь? — запита Коста Горча.

— Защо питашъ? — Кротко.

— Защото не си лежалъ другъ пжтъ съ насъ и не зная. Има такива, които ставатъ вечеръ и ходятъ въ сѣня си. Питамъ да не си отъ тѣхъ.

— Не, азъ не ставамъ.

— Тукъ има единъ такъвъ. Другъ пжтъ го връзваме, но сега нѣма наблизу дърво.

— Кой става? — попита Горчо.

— Нѣмото, Христо Нѣмото. Легнемъ вечеръ както сега край огъня. Сутринъ, като се събудимъ — нѣма го. Току го намѣримъ забилъ носъ въ нѣкой долъ.

— Сега слушай! Ще ми помогнешъ ли да направимъ една работа? попита Коста. — Намислилъ съмъ я отъ сутринята. Но самъ не ще мога да я свърша. На другъ отъ нашитѣ не искамъ да я повѣрявамъ.

— Какво бе, Коста?

— Не бързай, ще ти кажа. Миналата вечеръ лежахме оттаткъ въ нивитѣ, въ стърнищата. Това хлапе Гинчо Драката да вземе да стане презъ нощата. Отишелъ та набралъ пѣленъ калпакъ узрѣли кжпини и ни нацапалъ лицата на всички ни, както сме спѣли. Сутринята не можемъ да се познаемъ. Едва се измихмемъ.

— Ами отгде познахте, че той ви е нацапалъ?

— Какъ нѣма да познаемъ, нали е будала, себе си не нацапалъ, а ржцетѣ му бѣха черни като катранъ.

— Добре, ще ти помогна, — съгласи се Горчо. — Какво мислишь да правишь?

— Азъ ли? Азъ ще му отвърна хубавичко. Ще вземемъ двамата да го занесемъ на брѣга надъ Катуниски долъ. Ще го оставимъ тамъ и щомъ рече да се мръдне, хопъ въ дола. Нѣма да се утрепе. Само ще се търкулне долу по тревата и прѣстѣта. Азъ ще му дамъ да разбере, какъ се цапатъ чужди лица.

— Ами ако се събуди?

— Не бой се, той спи като закланъ.

Горчо и Коста станаха, прострѣха платнището, търкулнаха Драката на него и го понесоха презъ поляната. Бавно и внимателно тѣ го оставиха на самия ронливъ брѣгъ. Само да мръдне и ще се търкули надолу.

Късно, следъ като Голѣмата мечка преваля надъ Стидовския балканъ тѣ заспаха.

Сутринята воловаритѣ се събудиха отъ виковетѣ на Гинча, който идеше къмъ тѣхъ, нарамилъ тежкото платнище. По носа и по уста му имаше полепнала прѣстъ.

Не посмѣя да се оплаква. Само се заканваше неизвестно на кого.

На другата вечеръ той не дойде съ тѣхъ. Спа при други воловарчета.

Димитъръ Гундовъ